

Bibliotekaren

Tidsskrift for Bibliotekarforbundet

Årgang 3 1995 Nr 7

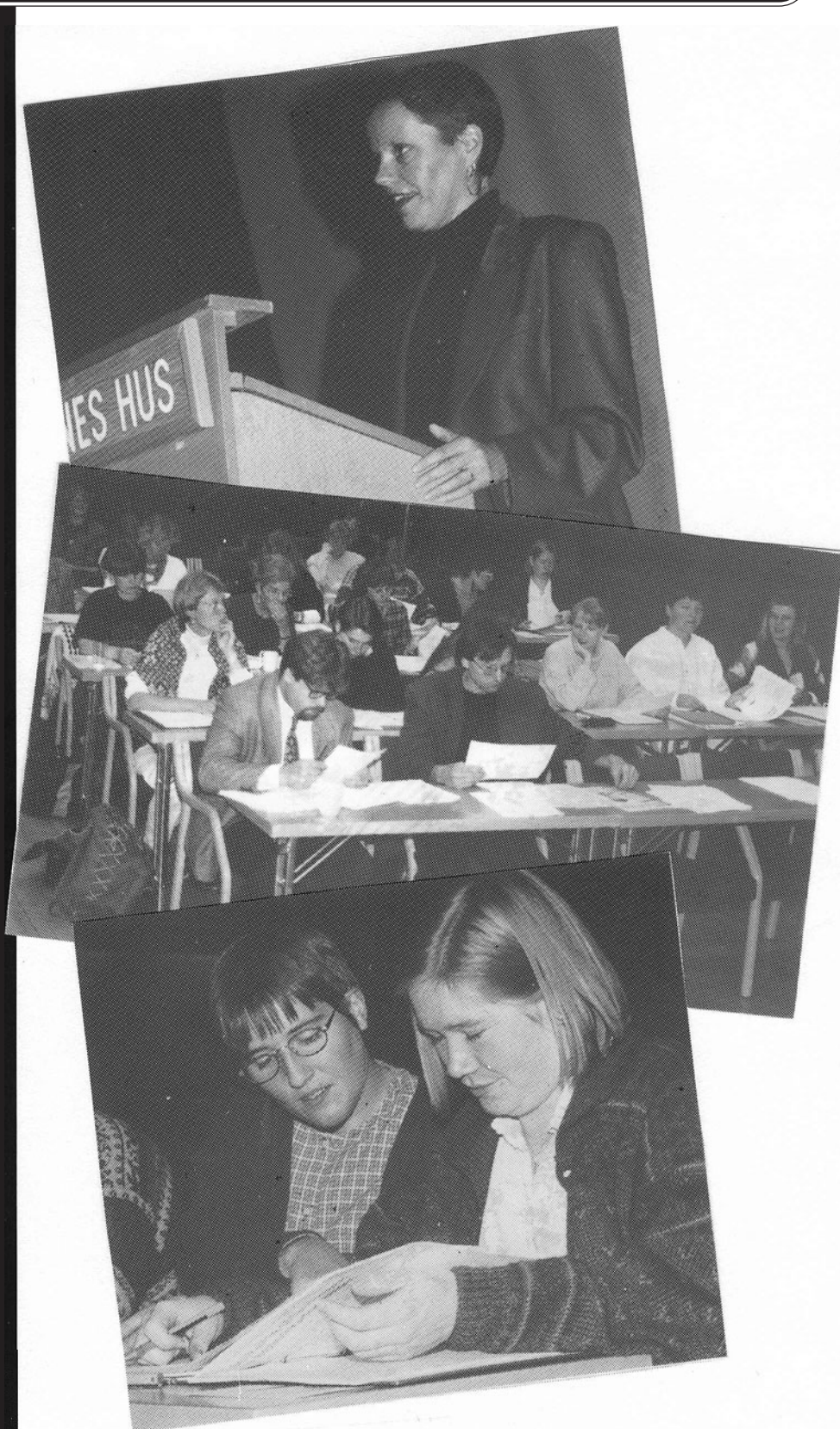
Vellykket landsmøte

Randi Rønningen (bildet øverst) ble gjenvalgt som leder da BF avholdt sitt første ordinære landsmøte 29. september. Det var et konstruktivt og framtidsrettet landsmøte, med gode diskusjoner på en rekke saker. Delegationene fra Bibliotekarforbundets studentlag, her representert ved Marianne Hov (t.v.) og Heidi S. Hansen, var framme med forslag flere ganger. Mer stoff fra landsmøtet på s. 7-13.

Rikslønns- nemndas kjennelse

Rikslønnsnemndas kjennelse kom fredag 6. oktober. Kjennelsen slår fast at forhandlingsresultatet som ble oppnådd mellom arbeidsgiverne og LO/YS i vår, også gjøres gjeldende for AFs medlemmer. Dette gjelder i forhold til alle offentlige arbeidsgivere: Kommunenes Sentralforbund, Oslo kommune og staten. Randi orienterer om de endelige resultatet på side 4.

Forbundsstyret i Bibliotekar- forbundet:

Randi Rønningen (leder)
Menighetsfakultetets bibliotek
Boks 5144 Majorstua
0302 Oslo
Tlf.jobb: 22 59 05 22
Fax: 22 59 05 30
Tlf.priv.: 22 19 56 41

Turid Holtermann (nestleder)
Trondheim folkebibliotek
Peter Egges plass 1
7005 Trondheim
Tlf.jobb: 72 54 75 00
Fax: 72 54 75 10
Tlf.priv.: 73 91 11 59

Randi Alice Johnsen (styremedlem)
Kongsbakken videregående skole
Tromsø

Siri Kolle (AU-medlem)
Fredrikstad bibliotek
Avdeling Onsøy
Onsøy

Steinar Lakså (styremedlem)
Meråker folkebibliotek
Meråker

Kari Lifjell (styremedlem)
Deichmanske bibliotek
Lesesalen
Oslo

Ann-Mette Vibe (styremedlem)
Norges idrettshøgskoles bibliotek
Oslo

Eli Wilhelmsen (styremedlem)
Fylkesbiblioteket i Akershus
Kjeller

Anne Woje (styremedlem)
Kvinnherad folkebibliotek
Husnes

Bibliotekaren:

Tidsskrift for Bibliotekar-
forbundet

ISSN 0804-4147

Ansvarlig redaktør:

Randi Rønningen

Redaksjon:

Erling Bergan
Anja Angelskår Mjelde

Redaksjonens adresse:

Runnen 4, 6800 Førde
E-post: ebe@ahf.hisf.no

Trykk:

Falch Hurtigtrykk, Oslo

Abonnement:

Abonnement på «Bibliotekaren» i
1995 koster kr.160,-. Beløpet be-
tales inn til vår postgirokonto. Merk
talongen «Abonnement 95».

Annonser:

1/1 side	kr.1.200,-.
1/2 side	kr. 600,-.
Stillingsannonser	kr. 300,-.

Utgivelsesplan:

Nummer:	Deadline:	I postkassa:
1 - 1995	18.januar	8.februar
2 - 1995	1.mars	22.mars
3 - 1995	19.april	10.mai
4 - 1995	31.mai	21.juni
5 - 1995	9.august	30.august
6 - 1995	13.september	4.oktober
7 - 1995	18.oktober	8.november
8 - 1995	22.november	13.desember

Bibliotekar- forbundet

Medlemskap:

Bibliotekarforbundet ble stiftet 12.
juni 1993. BF er fra 1.1.95 med-
lem av AF.

For 1995 gjelder: Full kontingent
er kr 2.388,- pr år (kr 199,- pr
mnd). Redusert kontingent (for de
som har halv stilling eller mindre):
kr 1.728,- pr år (kr 144,- pr.mnd).
Ikke-yrkesaktive betaler kr 475,-
pr år, og studenter kr 175,- pr år.
Kontingenten inkluderer medlem-
skap i AF og abonnement på «Bi-
bliotekaren», men den inkluderer
ikke medlemskap i NBF i 1995.

Du får tilsendt innmeldingsskjema
ved å skrive til BF.

Adresse:

Bibliotekarforbundet
Postboks 9315 Vålerenga
0610 Oslo

Elektronisk post:

randi.ronningen@menfak.no

Postgiro-konto:

0825.0817062

Bankgiro-konto:

6039.05.64093

Innhold:

Randi Rønningen: Leder'n	s. 3
Randi Rønningen: Rikslønns- nemdas kjennelse	s. 4
Randi Rønningen: Lønns- politisk offensiv	s. 5
Randi Rønningen: Det nye styret er i gang	s. 6
Erling Bergan: Vellykket landsmøte	s. 7
-Større engasjement enn eg hadde trudd. Intervju med Marianne H. Tengs	s. 9
Hvem var delegater?	s. 10
Erling Bergan: Vi må våge å bruke mer krefter på våre egne interesser	s. 11
Legene blir i AF	s. 13
Turid Holtermann: 13-gruppen i København	s. 14
Kurs for tillitsvalgte i kommunal sektor	s. 14
Ingeborg Motzfeldt: Kvinnelønn og andre dilemmaer	s. 15
Hilde E. Sperrevik: Reisebrev fra Botswana (4)	s. 16
Jon Einar Spetz: No more Mr. Nice Guy	s. 18
Ingeborg Motzfeldt: Skole- bibliotekarens dilemma	s. 19
Telemark vil skrive	s. 19
Siri Sjørven: Bibliotekkonsulent - hva er det?	s. 20
Nordisk boligbytte	s. 22
Innmeldingsskjema	s. 23

Randi Rønningen,
leder i Bibliotekarforbundet

BF har hatt sitt første ordinære landsmøte og vi er i startfasen på en ny toårsperiode hvor det valgte forbundsstyret skal omsette landsmøtevedtakene i praksis.

Landsmøtet vedtok at styret skulle utvides fra syv til ni medlemmer, inkludert leder og nestleder. Tre av medlemmene fra de forrige styret ble gjenvalgt, seks er altså helt nye. Jeg synes BFs valgkomite har gjort et godt arbeid og har store forventninger til det nye styret. Vi har representanter fra ulike bibliotek, både i statlig, kommunal og privat sektor. Noen har vært aktive i andre fagforeninger tidligere mens andre er relativt ferske i denne type virksomhet.

En av utfordringene for det nye styret er å få en god informasjonsflyt i forbundet. Forrige periode var preget av mye nytt og en del usikkerhet i forhold til de ulike situasjonene vi skulle forholde oss til. Styret hadde derfor mer enn nok med å holde seg selv orientert og å innhente den nødvendige informasjon fra de forskjellige aktørene. Medlemmene var i all hovedsak henvist til «Bibliotekaren» eller direkte henvendelser til styremedlemmer for å få informasjon. Vi håper nå at situasjonen blir bedre. Vi er blitt mere erfarne, vi har flere styremedlemmer å fordele arbeidsoppgavene på og ikke minst har vi en person i hel stilling som kun skal konsentrere seg om BF.

«Bibliotekaren» vil fortsatt være det viktigste organet for å nå alle medlemmene. Men vi vet at dette ikke er nok. I spesielle situasjoner må alle medlemmene få en direkte henvendelse, slik vi f.eks. gjorde i vår i forbindelse med streiken. I de fleste tilfeller vil imidlertid informasjonen gå via lokallag eller de lokale tillitsvalgte.

Det forenkler arbeidet for styret at BFs 17 lokallag nå er opprettet. Når det f.eks. skal opprettes fylkesforum i tilknytning til AFs lønnpolitiske offensiv må vi bruke lokallagene til å finne de rette personene. Det skal oppnevnes to personer i til sammen 19 fylker, da sier det seg selv at det ville bli vanskelig å få til dette uten lokallag.

Men lokallagene kan også oppleves fjerne for enkeltmedlemmer. Dette er en av grunnene til vi stadig maser om at det må velges lokale tillitsvalgte, også på arbeidsplassene med få eller bare ett medlem. Selv om vi i september brukte mye ressurser på å opprette lokallag, er det de lokale tillitsvalgte som vil utgjøre ryggraden i BF. Det er de som forholder seg til arbeidsgiverne og det er disse som har nærkontakten med enkeltmedlemmer.

Lønnsoppgjøret pr. 1. mai 1995

Rikslønnsnemndas kjennelse kom fredag 6. oktober. Kjennelsen slår fast at forhandlingsresultatet som ble oppnådd mellom arbeidsgiverne og YS/LO i vår, også gjøres gjeldende for AFs medlemmer. Dette gjelder i forhold til alle offentlige arbeidsgivere: Kommunenes Sentralforbund, Oslo kommune og staten.

Randi Rønningen
Forbundsleder

Et hovedargument som går igjen hos nemndas flertall er at en innfrielse av AFs krav vil utløse krav om reforhandlinger fra de organisasjonene som har godkjent forhandlingsresultatet. Igjen ser vi at løpet er lagt på forhånd og at det er riktig å stille spørsmål om AFs muligheter til å komme i reelle forhandlinger med arbeidsgiver.

AFs medlemmer vil få etterbetalt lønn fra 7. juni, det tidspunktet arbeidet ble gjenopptatt etter streiken.

Nedenfor er de endelige resultatene gjengitt.

Kommunal sektor

Resultatet i kommunal sektor er likt for både Kommunenes Sentralforbund og Oslo kommune.

Alle får kr 3.600 i tillegg på hovedlønstabellen (lønnstrinnene). I tillegg kommer «kvinnetillegget», kr 2.200, for alle ansatte i stillingskoder hvor kvinneandelen er 75 % eller mere. Alle bibliotekarkodene unntatt fylkesbiblioteksjefen har over 75 % kvinner og vil derfor nyte godt av dette tillegget. De av BFs medlemmer som er ansatt i andre koder kan imidlertid ikke regne med å få det, f.eks. de i konsulentkodene.

Det er ikke satt av penger til sentrale forhandlinger, Det er i slike forhandlinger det evt. kan komme endringer på lønnskodene, de såkalte justeringsforhandlingene. BFs krav om endringer på f.eks. begynnerlønnene til kommunalt ansatte bibliotekarer vil altså ikke en gang bli lagt fram for arbeidsgiver.

Det er heller ikke satt av penger til lokale forhandlinger. Det vil altså ikke bli ført forhandlinger for enkeltpersoner i kommunene.

Statlig sektor

Også i staten får alle kr 3.600 i tillegg på hovedlønstabellen. I statlig sektor er det ikke tilbudt noe spesielt kvinnetillegg tilsvarende det i kommunen.

Det er satt av en andel, 1.0 % av den totale lønnsmassen i staten, til sentrale forhandlinger. Det er lagt føringer om at «kvinner skal få en større andel av potten enn en proratafordeling tilsier». Disse forhandlingene foregår i oktober.

Det er levert inn krav på tre av bibliotekarkodene: (LR=Lønnsramme, ltr.=lønnstrinn)

1074 Bibliotekar (begynnerstillingen) flyttes fra LR 13 til ny LR med en stige med lønnstrinn fra 17 til 28 etter 14 år.

1172 Avd. bibliotekar skifter tittel til Bibliotekar og flyttes fra LR 16 til 18. LR 16 har en begynnerstige fra ltr. 17 til 29 etter 24 år, mens LR 18 har ltr. 19 til 31 etter 10 år. Høyeste direkteplassering i LR 18 er ltr. 37 mot 35 i LR 16.

1178 Avd. bibliotekar får en direkteplassering fra ltr. 33 til 41, mot 31 til 39 i dag.

I staten er det satt av 0.35 % av lønnsmassen til lokale forhandlinger. Også her heter det at en «tilrår at forhandlingene skal gi kvinner en større andel av lønnsmidlene enn en prorata-fordeling tilsier».

Lønnspolitisk offensiv

«I høst ruller de i gang en lønnspolitisk offensiv som vil få vårens streik til å fortone seg som en reklamekampanje.» Dette er Dagbladets beskrivelse av AFs lønnspolitiske offensiv, i et intervju med AFs leder Magne Songvoll 28. september.

Randi Rønningen
Forbundsleder

Bakgrunnen for denne offensiven er at medlemmene i AF har sakkert akterut i lønnskampen. «AF har tapt de siste 20 lønnsoppgjørene» var en gjenganger i årets streik. Med den ferske kjennelsen i Rikslønnsnemnda kan vi plusse på et år til. Det siste året er det utarbeidet statistikk o.l. som viser at disse påstandene er riktig. AFs medlemmer har vært taperne i de resultatene som har preget de siste års lønnsoppgjør. Det viser seg at investering i utdanning ut over treårig videregående skole gir lite uttelling i lønn. Det er derfor ønske om en samlet offensiv. Alle medlemsforeningene i AF skal delta og offensiven skal gjelde alle offentlige ansatte, både i stat og kommune.

Målet er å skape en positiv inntektsutvikling for AFs medlemmer i offentlig sektor ved å:

- øke samfunnets verdsetting av høyere utdanning.
- etablere et lønnsnivå som sikrer at det lønner seg for den enkelte å investere i høyere utdanning
- etablere et lønnsnivå som står i forhold til samfunnets behov for den enkeltes kompetanse og profesjonelle ansvar
- fjerne kjønnsbaserte lønnsforskjeller og etablere likelønn for den enkelte og for yrkesgrupper med tilsvarende utdanning, kompetanse og ansvar
- etablere et lønnsnivå som er på høyde med sammenlignbare grupper i samfunnet

BF har svart bekreftende på at vi støtter planene så langt. Vi har dermed også bundet oss til å delta aktivt i arbeidet og

støtte offensiven økonomisk. Det er bl.a BFs ansvar å informere egne medlemmer og skolere tillitsvalgte som blir involvert.

Det er AFs styre som har ansvaret for strategisk utvikling og gjennomføring av den lønnspolitiske offensiven, men de ulike organer nedover i organisasjonen blir selv sagt også berørt og må ansvarliggjøres i ulike faser.

For at vi skal lykkes er det viktig at alle AFs medlemmer identifiserer seg med og deltar i offensiven. For å få dette til må arbeidet forankres lokalt. I disse dager arbeides det med å etablere fylkesforum hvor alle medlemsforeningene inviteres til å delta med inntil to representanter.

Det skal avholdes fylkesvise lønnskonferanser hvor BF har anledning til å delta med 1-3 personer. De første arrangeres i november/desember i år.

Et viktig ledd i en slik offensiv er ressurser. Det vil bli satt store krav til AFs sekretariat, men også til hvordan medlemsforeningene disponerer sine ressurser. I tillegg vil det komme konkrete kostnader, fordelt på tre hovedgrupper:

- kurs og konferanser
- mediaprofilering
- materiell

Noen av utgiftene finansieres over AFs ordinære budsjett, men vi må regne med at forbundene vil måtte bevilge penger i tillegg. Hvor mye forbundene skal bidra med vil bli avgjort på representantskapsmøtet i november.

Starten på offensiven blir tilknyttet hovedtariffoppgjøret våren 1996 og den foreløbige tidsrammen er fire år.

Det nye forbundsstyret er i gang

Randi Rønningen
Forbundsleder

Mandag 16. oktober hadde det nyvalgte forbundsstyret sitt første møte. Både faste styremedlemmer og vararepresentantene var innkalt denne gangen. Den nytilsatte faglige sekretæren hadde også anledning til å delta selv om hun ikke tiltrer før 1. november. Erling Bergan var til stede under behandlingen av «Bibliotekaren».

Første sak på dagsordenen var konstituering. Leder Randi Rønningen og nestleder Turid Holtermann var valgt av landsmøtet. Sekretær- og kassererfunksjonene vil bli ivaretatt av den faglige sekretæren. Forbundsstyret valgte å oppnevne et arbeidsutvalg og et lønnsutvalg. Leder og nestleder sitter i begge utvalgene, arbeidsutvalget får i tillegg Siri Kolle som medlem og lønnsutvalget Anne-Mette Vibe og Anne Woje. Steinar Lakså vil ha et spesielt ansvar for medlemsverving. Siri Kolle og Anne-Mette Vibe blir representanter i samarbeidsorganet mellom BF og Fagbibliotekarforeningen.

En gjennomgang av den økonomiske situasjonen viste at forbundet antageligvis kan sette av kr 200.000 til konfliktfond i 1995. Grunnen til at beløpet blir så pass stort er at det har tatt lenger tid enn antatt å opprette sekretariat. Medlemstaller pr 16.10. er 595.

Første del av styremøtet gikk med på å oppdatere hverandre på de viktigste sakene BF arbeider med for tiden, bl.a. opprettelse av sekretariat, lønnspolitisk offensiv og avtalen med Forskerforbundet/Fagbibliotekarforeningen.

Forbundsstyret gjennomgikk landsmøtet, både den praktiske gjennomføringen og vedtakene som ble fattet. AU fikk i oppdrag å lage et utkast til hvordan det vedtatte arbeidsprogrammet skal konkretiseres i ulike tiltak.

Det utsatte medlemskurset for BF's til-litsvalgte i kommunal sektor er fastsatt til 11.-12. desember. I tillegg blir det i

løpet av høsten arrangert ett kurs på én dag for statlige ansatte.

Forbundsstyret utpekte Erling Bergan som redaktør for Bibliotekaren i 1996. Steinar Lakså blir bindeleddet mellom redaktøren og forbundsstyret, mens hele forbundsstyret fungerer som redaksjonsråd. Det ble vedtatt at det i 1996 skal utgis 10 nummer. Abonnementsprisen blir kr 195,- og det ble fastsatt annonsepriser for kommende år. Redaktøren disponerer inntil kr 30.000,- i reisebudsjett og inntil kr 5.000,- til kjøp av billedmaterieill.

Andre saker:

Forbundsstyret gikk gjennom dagsordenen til AF's representantskapsmøte 2. november.

Det ble bevilget kr 1.500,- til hvert av lokallagene for 1995. Elcon Finans AS ønsker å sende et tilbud om CrescoCard til BF's medlemmer. Tidligere er tilsvarende tilbud blitt sendt medlemmer i AF's største forbund. Forbundsstyret vedtok at dette kunne gjøres.

Deltakere på forbundsstyrets første møte. Bak fra venstre: Randi Alice Johnsen, Ingebjørg Aagre (vara), Leikny Haga Indergaard (vara), Anne-Mette Vibe, Turid Holtermann, Siri Kolle og Steinar Lakså. Foran fra venstre: Kari Liffjell, Hanne Fosheim (vara), Randi Rønningen og Anne Woje. Helt foran: Sølvi Kristiansen (faglig sekretær). Eli Wilhelmsen, Pål Ødemark (vara) og Aud Guttu (vara) var ikke tilstede. (Foto: ebe)

Vellykket landsmøte

Det første ordinære landsmøte i BF er avholdt. Forsamlingen bukket og takket for Randi Rønningens og forbundsstyrets innsats siden stiftelsesmøtet for to år siden. Det var vanskelig å få øye på kritikk av hva som er gjort. Delegationene virket mer interessert i å diskutere hvor veien skulle gå videre. At Randi skal lede BF også i neste periode var meget populært.

Erling Bergan
Redaktør

Det var altså fredag 29. september at BF gjennomførte sitt første ordinære landsmøte etter stiftelsen for to år siden. Møtet ble holdt i Ingeniørenes Hus i Oslo. 41 stemmeberettigede delegater, 5 styremedlemmer og 12 medlemmer var tilstede, foruten inviterte gjester fra våre søsterorganisasjoner DIK-forbundet i Sverige, BF i Danmark og FBF i Forskerforbundet.

BFs leder Randi Rønningen ønsket velkommen og redegjorde for en del formaliteter rundt innkallingen til landsmøtet. Deretter ga hun ordet til Gunilla Janlert fra DIK-forbundet og Hilde Trygstad fra FBF, som begge hilste landsmøtet og overrakte gave til Randi. Deretter konstituerte landsmøtet seg med Eirik Gaare og Tina Mannai som møteledere, og Grethe Hauge og Kirsten Grøtte som referenter.

Og med det var møtet i gang, med det uforutsigbare beretningspunktet først i løypa. Forbundsstyrets beretninger for 1993 og 1994 har stått i Bibliotekaren, så Randi Rønningens oppgave på dette punktet ble å legge fram en muntlig beretning for virksomheten så langt i 1995. Etter dette så møtelederne utover forsamlingen, parate til å notere debattantene i riktig rekkefølge på talelista. Men det var fremdeles litt tidlig på dagen og enda følte ingen trang til å ytre seg. Sånn er det med beretningsdiskusjoner på landsmøter. De store debattene kan komme der, eller de kan komme f.eks. under behandling av arbeidsprogram seinere på dagsorden.

Kort sagt: Beretningene ble godkjent. Det samme ble regnskapene for 1993 og 1994, begge gjengitt i tidligere nummer av Bibliotekaren. Turid Holtermann la fram foreløpig regnskap for 1995. Formalitetene fortsatte med kontrollkomiteens rapporter, som for 1993 og 1994 også har stått i Bibliotekaren. Frode Bakken

la fram kontrollkomiteens rapport for perioden fram til september 1995. Alt ble tatt til etterretning. Landsmøtet følte enda ikke behov for å gjøre det vanskelig for møtelederne.

Men så kom vi til punkt 5 på dagsorden: "Kontingent for kommende landsmøteperiode". Forbundsstyret foreslo at full kontingent fremdeles skulle være 1,6% av bibliotekar-grunnlønnen. Men de foreslo at det skulle være grunnlønnen i kommunal sektor som skulle være utgangspunktet, ikke i statlig sektor som det har vært fram til nå. Forbundsstyret foreslo videreført at bibliotekarer i halv stilling eller mindre betaler 75% av full kontingent, og at ikke-yrkesaktive fortsetter med å betale kr. 600,- pr. år. For studenter foreslo de å senke årskontingenten fra kr. 300,- til kr. 100,-.

Etter at Turid Holtermann fra forbundsstyret hadde lagt fram disse forslagene følte forsamlingen behov for å være aktiv. Det var forsåvidt ingen motforestillinger mot forslagene som var lagt fram, men landsmøtet var åpenbart interessert i å finne måter å styrke BFs økonomi på. Kari Gulbraar fra Oslo lokallag la fram forslag om å øke koningenten fra 1,6% til 1,65% av grunnlønnen. Forbundsstyret ble utfordret til å svare på hvor mye dette ville utgjøre i kroner og øre for BF, en kalkulator ble skaffet til veie, noen foreløpige tall ble lagt fram fra kalkulatørene, og pause var uungåelig. Etter pausen var forsamlingen modne for å vedta forslaget på 1,65%. Resten av forbundsstyrets forslag ble vedtatt uendret.

Neste punkt var inndelingen i lokallag i BF. Det forelå ingen endringsforslag, men fra Østfold ble det opplyst at forslag om sammenslåing av Oslo, Akershus og Østfold falt med en stemmes margin på lokallagsårsmøtet der tidligere i september. Fra bibliotekarstudentene ved Høgskolen i Oslo ble det foreslått at deres lokallag skiftet navn til "Bibliotekarforbundets studentlag", ikke "Bibliotekarstudenter ved Høgskolen i Oslo" som forbundsstyret hadde snekret sammen. Styret trakk sitt forslag og studentenes forslag ble vedtatt.

Et viktig punkt på dagsorden var vedtak om størrelsen på konfliktfondet i BF. I lys av vårens streik er dette ikke noe å kimse av, spesielt ikke for et forbund i startgrope, både organisatorisk og økonomisk. Randi Rønningen begrunnet styrets forslag om å bygge opp fondet til et beløp tilsvarende kr.500 pr. yrkesaktivt medlem i løpet av en fem-årsperiode, og dette sluttet landsmøtet seg til.

Etter lunsj brettet Randi opp det store lerretet, med transparenter som illustrerte vår lønnsituasjon og den lønnspolitiske offensiven som BF deltar i gjennom AF. Store oppslag i Dagbladet dagen før, om utdanningsgruppene etterslep og AFs offensive satsing, ga saken en ekstra dimensjon på vårt landsmøtet. Styret ville ikke legge opp til vedtak på dette punktet, men oppfordret til fortsatt debatt i lokallagene og i Bibliotekaren.

Det var ingen såkalte "Innkomne saker" som landsmøtet skulle behandle, dvs. ingen forslag som ikke vedrørte andre saker som allerede sto på dagsorden. Landsmøtet gikk derfor over til behandlingen av prinsipp- og arbeidsprogram. Her innledet Erling Bergan og Anne-Mette Vibe, før debatten gikk fritt. Fra Oslo lokallag ble det fremmet forslag om at "Det nyvalgte forbundsstyret oppnevner et utvalg som ser om prinsippprogrammet kan innbakes i formålsparagrafen." Til erstatning for arbeidsprogram foreslo Oslo lokallag også: "Forbundsstyrets arbeid i perioden 1996-97 faller innenfor områdene

- lønns- og arbeidsforhold
- organisasjon
- fag- og utdanningspolitikk.

Forbundsstyret utarbeider virkeplan for perioden." Begge forslagene falt mot 5 stemmer, og forbundsstyrets forslag til både arbeids- og prinsippprogram ble vedtatt.

Budsjett for 1996 og 1997 ble deretter vedtatt som foreslått av forbundsstyret, men med noe påplussing av diverse-posten på grunn av vedtatt kontingent-økning tidligere på dagen.

Forbundsstyret hadde foreslått en del endringer i vedtektene. Det dreidde seg om å innarbeide navneskiftet på høgskolen som utdanner bibliotekarer i Oslo, og å åpne for BF-medlemskap også for 1-årsstudenter ved studiet. Her foreslå Nordland lokallag at vi koke ned medlemskapskriteriet til "godkjent bibliotekar-eksamen", uten å identifisere noe studiested, og dette ble vedtatt. Bibliotekarstudentene foreslo at vi opprettholdt kravet om å ha passert første studieår før man kunne bli medlem av BF, men styrets forslag ble vedtatt.

Gjennom Bibliotekaren var delegatene også kjent med forslaget fra Ingeborg Motzfeldt og Troms lokallag, om å frata BF-medlemmer som ikke er valgt som delegater automatisk forslags- og talerett på landsmøtene. Dette ble vedtatt, men med justering av tilliggende paragrafer for å sikre at framtidige landsmøter kan vedta å slippe til inviterte ikke-delegater på talerstolen når de ønsker det.

Forbundsstyret foreslo en utvidelse av styret fra 7 til 9 medlemmer, og dette ble vedtatt. Det ble videre foreslått at det til landsmøtene skal være forbundsstyret som foreslår medlemmer til ny valgkomite, ikke valgkomiteen selv. Dette ble også vedtatt. Når det gjelder paragrafen om tidsskriftet, foreslo styret at forbundslederen ikke skal være ansvarlig redaktør, men at redaktør skal utpekes av forbundsstyret. Fra Oslo lokallag ble det foreslått å begrense denne paragrafen til å si at "Forbundet utgir tidsskrift". Styret trakk forslaget sitt og Oslos forslag ble vedtatt.

Til slutt hadde styret forslag om at landsmøtene ikke skal vedta at konfliktfondet skal bygges opp ved andel av kontingenten vi betaler til BF, men at de skal vedta konfliktfondets størrelse. Dette ble også vedtatt.

Da gjensto valgene, der Ingeborg Motzfeldt presenterte valgkomiteens kandidater grundig. Gjennomvalg av Randi Rønningen som leder var som tidligere sagt svært populært. At Turid Holtermann og Anne-Mette Vibe stilte til gjenvalg falt også i svært god jord. Dette har vært ressurspersoner og krumtapper i BFs arbeid fram til nå. Turid ble valgt til nestleder etter Erling Bergan, som hadde frasagt seg gjenvalg. Øvrige styremedlemmer ble Randi Alice Johnsen, Siri Kalle, Steinar Lakså, Kari Lifjell, Eli Kristin Wilhelmsen og Anne Woje. (Større presentasjon av det nye forbundsstyret og andre tillitsvalgte i BF kommer i neste Bibliotekaren.)

Randi Rønningen takket for tilliten, takket avtroppende styremedlemmer, takket møtelederne for en godt utført jobb, og takket landsmøtet for et vel gjennomført møte. Da møtedeltakerne omsider kunne reise seg opp for siste gang, var Randi allerede i gang med å samle det nye styret i et hjørne av møtelokalet. Den nye landsmøteperioden var allerede i gang. Men først skulle landsmøtet avsluttes også sosialt, med middag og litt på restauranten Papa Sigolo, alt betalt av egne lommer. Men både landsmøteperioden og landsmøtet var vel verdt en egenbetalt fest.

- Større engasjement enn eg hadde trudd

Marianne Høiklev Tengs
intervjua av Anja Angelskår Mjelde

Vi tok ein prat med ein av landsmøtedelegatane, Marianne Høiklev Tengs frå Rogaland. Marianne er prosjektleiar for "Harde fakta" ved Rogaland fylkesbibliotek., og driv altså med sal av informasjon til næringslivet.

- Er landsmøtet som du forventa?

- Eg synes det er betre enn forventa, det er større engasjement enn eg hadde trudd det kom til å bli. Møtet er prega av at folk er opptatt av ikkje å skape konflikhtar, men støtte opp om arbeidet som er blitt gjort. Eg synes det har vore gode og saklege diskusjonar.

- Føler du som "Harde fakta"-bibliotekar fellesskap med barnebibliotekarar, eller distriktsbibliotekarar?

- Nei, ikkje med barnebibliotekarar, ikkje i det daglege arbeidet i alle fall. Eg har berre jobba i forhold til bibliotekarar på fylkesbibliotek - som forresten har tittelen "konsulent" hos hos. Med dei føler eg at eg har ein del felles. Vi jobbar f.eks. tett med bibliotek i kommunane, og har ellers ein del skjæringspunkt med fylkesbiblioteket. Sjølv sagt føler eg eit fellesskap p.g.a. profesjonen, men når det gjeld innhaldet i arbeidet synes eg ikkje at eg har så mykje til felles med barnebibliotekarar.

- Kva synes du om AFs lønns-politiske satsing?

- Det blir veldig spanande å sjå korleis det går. Eg er sjølv sagt enig i at lønnsnivået må bli høg-

are, men eg har vore for kort tid i systemet til å sjå kva som bør telje i forhold til lønn. Men ansvar synes eg bør verdsetjast. For å setje det litt på spissen: Utdanne seg kan ein gjere så mykje ein vil, berre ein har tid og pengar, medan ansvar er noko ein må påta seg. Eg synes ein må belønnast dersom ein er villig til å ta på seg ansvar.

- Kva bør BF gjere betre framover, kva bør prioriterast?

- Det bør utarbeidast meir slagkraftig vervemateriell. Dessutan er det viktig å få avklart tilhøvet til FBF, viss ikkje vil folk gå trøtt - det er grenser for kor lenge folk vil vente. Når ein får avklart dette vil ein vite kvar ein står. Ellers bør ein satse på å bevisstgjere lokallaga, utan bevisste medlemmar er ikkje organisasjonen noko verd. Men prinsippprogram og arbeidsprogram lover bra, det ser ut som det blir lagt opp til ein fornuftig arbeidsmåte som er teneleg for forbundet.

- *Meir slagkraftig vervemateriell, avklaring av tilhøvet til FBF og bevisstgjering av lokallaga er viktig for BF framover, seier Marianne Høiklev Tengs i dette intervjuet frå landsmøtet. Marianne var ein av dei tre delegatane frå Rogaland. (Foto: ebe)*

Hvem var delegater ?

Landsmøtet besto av 41 delegater. Den geografiske spredningen er sikret i og med at delegatene er valgt fra lokallagene. 11 av de 16 lokallagene har 2 delegater, som er minimum. Fra lokallagene i Hordaland, Rogaland, Buskerud, Oslo og Bibliotekarstudentene kom det 3 delegater. Og fra det største lokallaget Akershus kom det 4 delegater. Ingen av lokallagene hadde denne gangen stor nok medlemsmasse til å passere grensa på 110 medlemmer, som er vedtektenes krav til å få 5 delegater.

De kvinnelige bibliotekarene har ikke tapt terreng i BF's første fase. 37 av 41 delegater var kvinner, dvs. over 90%. Dette er vel en høyere andel enn i yrket som helhet.

Er BF et ungdomsopprør eller eldreopprør? Vi har sett på aldersfordelinga blant delegatene og funnet god spredning. Bibliotekarer i begynnelsen av 40-åra er rett nok godt representert, men det er også grunn til å merke seg at 15% av delegatene var under 25 år gamle:

Delegatfordeling etter fødselsår:

1930-34	1 delegat(er)
1935-39	3 "
1940-44	5 "
1945-49	5 "
1950-54	11 "
1955-59	3 "
1960-64	6 "
1965-69	1 "
1970-74	6 "

Er det noen årganger fra Dæleneggata som var spesielt tilstede på landsmøtet? Kullene som ble uteksaminert i 1978, 1988 og 1994 hadde alle 3 delegater hver på landsmøtet. Ellers var 25 av de 36 kullene som har gått ut i perioden 1960-1995 representert med en eller to delegater hver.

Delegatfordeling etter årstall for avlagt bibliotekareksamen:

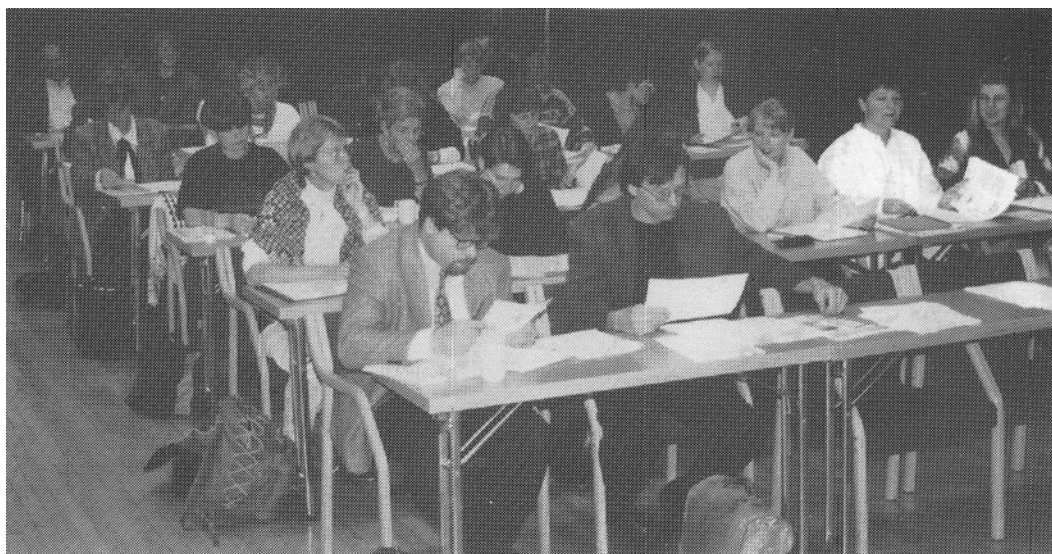
1960-64	3
1965-69	3
1970-74	6
1975-79	8
1980-84	5
1985-89	7
1990-94	6
1995-	3

Når det gjelder hvilke arbeidssteder delegatene kommer fra, finner vi at mye av spekteret er representert. At omlag halvparten av delegatene kommer fra folkebibliotek, er nok representativt for medlemsmassen i BF. Forbundet har for øyeblikket storparten av medlemmene i kommunal sektor. Delegatfordelinga på landsmøtet viste det også.

Delegatfordeling etter arbeidssted:

Folkebibliotek:	21
Fylkesbibliotek:	8
Videregående skole:	4
Høgskole:	3
Bibliotekarstudenter:	3
Grunnskole:	1
Privat sektor:	1

Av de 21 bibliotekarene i folkebibliotek, er bare 4 biblioteksjefer. De 4 biblioteksjefene er det i kommuner med mellom 3.000 og 20.000 innbyggere.

(Foto: ebe)

Vi må våge å bruke mer krefter på våre egne interesser

Innledning om prinsippprogrammet på landsmøtet
Av Erling Bergan,
daværende nestleder i BF

Prinsipp-program kan lages på mange måter. Arbeidsutvalget har valgt én måte, som du ser presentert på side 8 i "Bibliotekaren"s landsmøtenummer (4/95). Det vi gjør der, er å presentere det vi mener er de viktigste strategiske utfordringene bibliotekarer som yrkesgrupper står overfor.

Det er selvfølgelig mulig for BF å la være å ha noe prinsippprogram. Problemstillingen ble diskutert på stiftelsesmøtet for to år siden. Styringsgruppa som forbedret stiftelsesmøtet foreslo at BF skulle ha både prinsippprogram og arbeidsprogram. Et forslag om kun å ha arbeidsprogram falt mot 9 stemmer.

I det første nummeret av Bibliotekaren etter stiftelsesmøtet utdypet Eli Randmo sine synspunkter til fordel for prinsippprogram. Hun tok til orde for en lang prosess mot et godt prinsippprogram, som skulle inneholde BFs mening om utfordringene vi står overfor og en markering av hvilke veivalg BF bør ta.

Det foreliggende forslag til prinsippprogram er ikke resultat av en slik prosess som hun tok til orde for. Men det kan sees på som et skritt i den samme retningen. Jeg kan ihvertfall forsikre dere om at hverken forbundsstyret eller redaksjonen for "Bibliotekaren" har undertrykt eller underslått debattinnlegg eller forslag til hvordan prinsippprogrammet bør være, fra medlemmene.

Diskusjonen om hvorvidt BF skal ha prinsippprogram eller ikke, synes jeg er mindre interessant. Hva som bør stå i prinsippprogram og hva som bør stå i arbeidsprogram er

også av mindre interesse, det bør være mer av et redigerings-spørsmål. Jeg håper debatten om vårt forslag til prinsippprogram kan konsentrere seg om de to spørsmålene:

- Er det de viktigste utfordringene som er beskrevet?
- Hvordan møter vi disse utfordringene?

La meg da repetere hva arbeidsutvalget har satt opp som de viktigste strategiske utfordringene for bibliotekarer som yrkesgruppe i Norge, og knytte noen kommentarer til hver av dem:

Utfordring: Vårt lønnsnivå!

Vi har dels et felles problem med andre yrker med høyere utdanning (utdanning lønner seg for lite) og dels et problem med for få stillingskoder som fremmer faglige karriere-muligheter. Dette har Randi Rønningen redegjort for tidligere under landsmøtet, i omtalen av BFs deltakelse i AFs lønnspolitiske prosjekt.

Utfordring: Vår egen kompetanse!

som er undervurdert av oss sjøl, og lite kjent hos andre. Vi har problemer med å få framgang på en rekke områder når omverdenens bilde av oss er at det er enkelt å rydde hyller og stemple bøker.

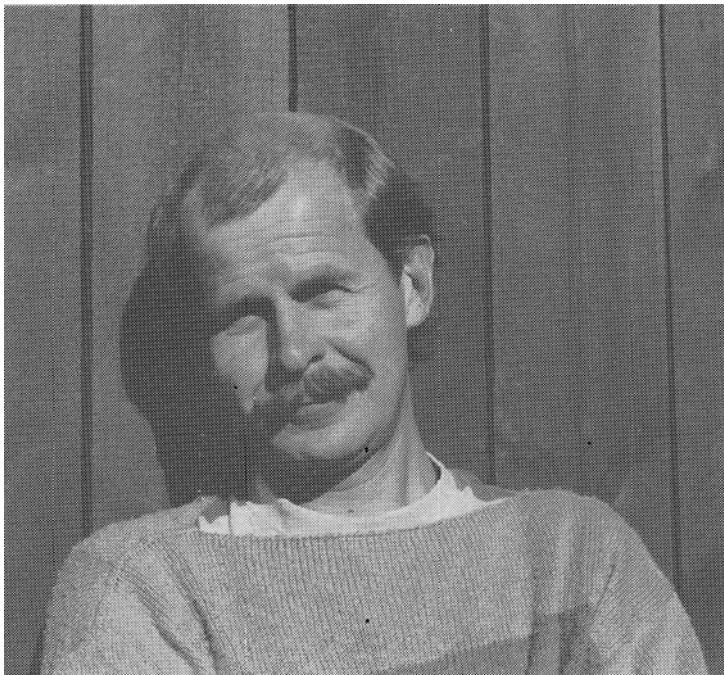
Utfordring: Organiseringen av bibliotekarer i Norge!

De aller fleste bibliotekarer er enige om at det er for mange organisasjoner i vår bransje. Men de fleste mener at den organisasjonen de er engasjert i er viktigst. Denne situasjonen gjør oss mindre slagkraftige i mange sammenhenger. Dessuten er det noen strategiske blindveier en del av disse organisasjonene frister oss inn i, etter min mening. Men dette vil jeg komme tilbake til.

Utfordring: Informasjonsteknologien!

Med voldsom kraft trenger kombinasjonen av telekommunikasjon og datateknologi inn i samfunnet. De grunnleggende endringene dette innebærer kan sammenlignes med den industrielle revolusjon. Bibliotekarene står midt i skuddlinjen. Tord Høivik sier at bibliotekets grunnbegreper må smeltes ned og støpes om. Tekst, Dokument, Bruker, Bibliotekar, Katalog og Utlån må rekonstrueres. I forlengelsen av dette sier han at bibliotekarenes hundre år lange kamp for å etablere seg som profesjon er dømt til å feile. Konkurransen fra andre utdanninger og yrkesgrupper, med likeartet kompetanse, er for sterk, sier han og gir oss en framtid a la typografene.

Enig eller uenig. IT er ikke bare redskaper til å gjøre jobben bedre, IT utfordrer vår eksistens som yrkesgruppe.

Vi går inn i en tid der bibliotektjenesten spiller en større rolle enn bibliotekene. Bibliotekaren trer i forgrunnen, bibliotekbygget i bakgrunnen. Det er derfor viktig å styrke organiseringen av bibliotekarene, sa avtroppende nestleder Erling Bergan på landsmøtet. (Foto: id)

Utfordring: Utdannings-samfunnet!

Utdanning er ikke lenger bare et tidsbegrenset opphold på en utdanningsinstitusjon, der universitets- eller høyskolebibliotek eller skolebibliotek betjener deg. Utdanning har blitt til livslang læring, der bibliotekarer i alle slags bibliotek møter lånerne under utdanning. I denne utdanningsskjeden mangler det bibliotekarer i flere ledd. Og samarbeidet bibliotekarene imellom er høyst variabelt. På dette området vil det bli etterspurt bibliotekarkompetanse i økende grad i åra framover. Men vi er for få bibliotekarer til å dekke behovet, og mange utdanningsinstitusjoner dytter ansvaret for bibliotektjeneste over på andre institusjoner. Fjernundervisning og folkebibliotek er et godt eksempel. Her kan det tvinge seg fram løsninger som vil undergrave bibliotekarers legitimitet som forvalter av dette fagområdet.

Dessuten er det et problem at bibliotekarer i akademiske utdanningsinstitusjoner vurderer bibliotekarers arbeid i folke- og skolebibliotek som mindre krevende.

Utfordring: Våre forpliktelser overfor demokratiet og offentligheten!

Når journalister blir utsatt for kritikk om ensidighet eller å fungere som megafon for interessegrupper, kan de ikke dekke seg bak at de bare refererer det de ser og hører. De har et selvstendig profesjonelt ansvar. At bibliotekarer også har et slikt ansvar blir stadig tydeligere. Dokument- og informasjonsskuffen vokser kraftig. Andelen støy, feilinformasjon, likegyldigheter, sludder og vas øker mest. Det knyttes forventninger til at bibliotekarer kan være hjelperen som på kortest tid geleider deg til det relevante, det etterrettelige, det kvalitetsmessige underholdende, det nyttige, det konstruktivt provoserende, det skjellsettende. Og disse forventningene kan bibliotekarer bare innfri hvis vi er nysjerrige på kunnskap, er samfunnsengasjerte og har et levende profesjonelt diskusjonsmiljø.

Dersom biblioteket var en avis, måtte vi bibliotekarer evne å kunne skrive skarpe ledere!

Hvordan møte utfordringene?

Nå har jeg presentert utfordringene jeg mener vi står overfor. La meg presisere at jeg konsentrerer meg om bibliotekarenes utfordringer. Bibliotekenes utfordringer kan kanskje uttrykkes på andre måter, selv om mye kan være sammenfallende.

Hvordan skal BF møte disse utfordringene. Tiltak på kort sikt hører hjemme i arbeidsprogrammet. På lengre sikt mener jeg vi må bevege oss i retning av følgende, uttrykt i stikkords form:

- Være profesjonelle i lønnsarbeidet.
- Holde fagforeningsbyråkratiet slankt.
- Være kreative i arbeidsformene vi velger.
- Fokuserer på bibliotekarenes kompetanse, ikke på de fysiske bibliotekene.
- Overta mer av publikumskontakten, på bekostning av de

ufaglærte, i bibliotekene.

- Legge mer vekt på det kvalitative enn det kvantitative i PR-arbeidet for bibliotek.
- Stimulere kreative fora for å utvikle strategier for å møte IT-revolusjonen.
- Støtte utvidelsen av utdanningskapasiteten for bibliotekarer.
- Stimulere til samfunnsdebatt blant bibliotekarer.
- Bidra til at det kan bli én arena for diskusjon om lønns- og arbeidsforhold for bibliotekarer.
- Arbeide mot ytterligere samling av bibliotekarer i AF.
- Arbeide for at flere bibliotekarer blir opptatt av interessekamp for seg selv.

Interessekamp for oss selv

Og det siste punktet er kanskje det viktigste. Bibliotekarer er enestående i sin iver etter å støtte andre i samfunnet. Vi viser mer organisasjonskraft i å støtte våre brukere enn de gjør selv. NBF er et monument over dette trekket ved bibliotekarer. I sommer engasjerte den organisasjonen vi har lagt størst vekt på i alle år, nemlig NBF, seg i lønns spørsmål for første gang, under overskriften "Bokkunstner på sultelønn".

I sommer var NBFs leder også ute med forslag om mer søndagsåpent på bibliotekene. Et rent offer fra bibliotekarernes side, som hun tok for gitt at vi gladelig ga. Alt for kundene - vi bibliotekarer tar det vi får!

Hvorfor har så mange latt seg engasjere av å arbeide i fellesskap med arbeidsgiver i NBF? Jeg tror det har vært i mangel på en tilsvarende attraktiv, stor arena på fagforeningsområdet. Dessuten glimrer jo arbeidsgiver med sitt fravær i NBF, vi bare suger kontingent av dem. Så vi føler at NBF er vår interesseorganisasjon, men vi får ikke lov til å fremme bibliotekarers interesser der, bare bibliotekets interesser, bokens interesser, IT-utviklingens interesser, bokkunstnerens interesser, nasjonalbiblioteksakens interesser, det statlige bokbusstilskuddets interesser, osv.osv. - Men aldri bibliotekarernes interesser direkte.

Vi går inn i en tid der bibliotekertjenesten spiller en større rolle enn bibliotekene. Den kompetente bibliotekaren trer i forgrunnen, bibliotekbygget trer i bakgrunnen. I denne situasjonen er det strategisk viktig at vi styrker organiseringa rundt bibliotekarene, ikke bruker alle våre krefter på å kjempe for de gode bibliotekene.

Dette er ikke et angrep på NBF, men et varsko om at for mye av våre krefter brukes tilsynelatende til beste for brukerne, for lite til beste for oss selv. Det er strategisk viktig å styrke BF som bibliotekarers interesseorganisasjon, ikke minst med at medlemmene bidrar til å styrke diskusjonen og utviklingen av BF.

Jeg håper diskusjonen griper fatt i de trekkene ved utviklingen som vi inviterer til. Og i tida framover tror jeg jevnlig diskusjon rundt disse tingene blant bibliotekarer, i BFs lokallag og i "Bibliotekaren" er viktigere enn hva som står i vedtaket her i dag. ■

Legene blir i AF

"Legenes misnøye med lønnsoppgjøret er så stor at mange av dem har engasjert seg i å løsrive Legeforeningen fra AF", het det i Aftenposten 18. oktober. Hovedtillitsvalgt Knut Vegard i Yngre Legers Forening sier til avisen at: "Misnøyen med AF-medlemskapet er stor. Personlig blir jeg ikke lei meg, og heller ikke overrasket, om landsmøtet melder oss ut av AF."

I debatten på landsmøtet kom det harde utfall mot AF. "Det er for mange i AF som ikke vil skjønne rettferdigheten i våre krav", sa Gunnar Ramstad fra Hordaland Legeforening, i følge Bergens Tidende 20. oktober. I følge avisen sa en annen delegat rett ut at: "Vi må slutte å lefle med de tre-årig utdannede i AF".

I en annen debatt på landsmøtet kom det tydelig fram at det er forholdet til sykepleierne som volder størst problem for legene. Deling av det overordna ansvaret på en del klinikker er tungt å svelge for en del leger. Gerd Selseth Aandahl fra Akershus lægeforening sa det slik: "Før gjorde sykepleierne det de ble bedt om. I dag mister legene motet. Vi må gå til kamp. Vi finner oss ikke i dette".

Til sjuende og sist ble det ingen utmelding fra AF for Den Norske Lægeforening. Men debatten viste et det er spenninger mellom de med 3-årig høyere utdanning og de med dobbelt så lang utdanning. ■

13-gruppen i København

Turid Holtermann
Nestleder i BF

13-gruppens 8 medlemsforeninger holdt i år høstkonferanse i København. Hver forening kunne delta med 3 medlemmer, og fra BF deltok Randi Rønningen, Sølvi Kristiansen og Turid Holtermann. Kursledere var leder i 13-gruppen Odd Karlsen og Elly Frogner fra AF.

Første dag ble brukt til å diskutere samarbeide blant 13-gruppens organisasjoner både lokalt, regionalt og sentralt. Det var stor enighet om at samarbeidet bør styrkes. Felles kurs og tillitsvalgotplæing var et av områdene som ble trukket fram og hvor mye kan gjøres. Hvordan informasjon om medlemmer og tillitsvalgte kan spres til de forskjellige foreningene ble også diskutert. For å samarbeide må vi vite om hverandre!

Dagen etter var det AF's lønnspolitiske prosjekt som var tema. Innledere var AF-K's leder Per Kristian Sundnes og

Odd Håker fra AF's forhandlingsavdeling. Det virker fornuftig og riktig at AF nå konsentrerer kreftene om en felles lønnspolitikk. Alt rundt lønnspolitisk prosjekt kommer vi tilbake til både i Bibliotekaren og i andre sammenhenger. Her nevnes bare at arbeidet med minstelønns mål for ulike stillinger basert på utdanning, kompetanse og ansvar er kommet godt i gang. Det ser ut som AF vil foreslå en begynnerlønn på kr.188.000 for akademikere med 3-årig høgskole. Hvordan lønnspolitisk prosjekt skal finansieres er ikke avklart, men styret i BF har sagt at vi støtter prosjektet. Det ble en lang, arbeidsom og lærerik dag! Ikke minst for ferske AF-medlemmer.

Siste dag var viet streiken i vår og konfliktberedskap 1996. Nyttig lærdom å ta med seg til nytt lønnsoppgjør, hvor vi håper at AF's krav vil ha større gjennomslag. Som de skikkelige og ryddige bibliotekarer vi er ble vi litt rystet over å høre at det finnes gamle forbund som ikke har bygd opp konfliktfond. Alt i alt var det en meget lærerik konferanse. Ikke minst er det både hyggelig og nyttig å bli kjent med ledere i andre 13-gruppe-forbund.

Kurs for tillitsvalgte i kommunal sektor

Som kjent ble kurset BF skulle holde i juni avlyst p.g.a. streiken. Nå kommer vi tilbake med samme tilbud, og håper på stor interesse! Kurset er beregnet på tillitsvalgte på alle nivå i BF.

Sted: Lakkegata 19-21, Oslo
Tid: 11. - 12. desember 1995
Tema: BF's plass innenfor AF
Hovedavtalen
Hovedtariffavtalen (særlig kap.5)
Forhandlingsteknikk.
Forelesere: Forhandlingssekretær Elly Frogner
Forbundsleder Randi Rønningen

Reise og opphold blir dekket av BF.

Deltakerantallet vil være 20-25 personer, blir det stor påmelding vil vi holde samme kurs over nyttår.

Påmelding innen 20. november til:
Bibliotekarforbundet, Postboks 9315, Vålerenga, 0610 Oslo.

Kvinnelønn og andre dilemmaer

BLIKK PÅ NORD-NORGE

Ingeborg Motzfeldt
Hovedbibliotekar ved
Høgskolen i Tromsø

Adresse:
9005 Tromsø

Tlf. jobb: 77 66 03 21
Fax: 77 68 99 56
Tlf. priv.: 77 63 32 13

Elektronisk post: ingeborg.motzfeldt@adm.hitos.no

Rikslønnsnemda har talt, og som ventet (?) fikk AF-medlemmene det samme tillegget som LO og YS. Det er mye man kunne ha lyst til å si om akkurat *det*, men akkurat her vil jeg la den saken ligge.

Klassekampen skriver 9. oktober -95 om hvordan dette slår ut for sykepleierne, under overskriftene "Vant da forbundet tapte" (forsiden) og "Får mer enn de krevde" (artikkelen, s. 7). Deres poeng er at *nyutdannede* sykepleiere får 5.800 kr mer pr år enn det forbundet krevde for dem, det generelle tillegget på 3.600 og kvinnetillegget på 2.200.

Lønnspolitikk og profil på kravene *er* vanskelig, og gir stort rom for potensielle konflikter, ihvertfall så lenge man skal stille rimelig realistiske krav. Man må foreta prioriteringer. Skal man konsentrere seg om grunnstigen - eller prioritere andre (høyere) stiger/stillinger? Er det først og fremst begynnerlønna som må opp - eller bør grunnstigen være lenger, eller evt. ha høyere lønn på toppen?

De yrkesgruppene som har hovedparten av medlemmene i offentlig sektor, som sykepleiere og bibliotekarer, har sjelden allverdens muligheter til å få igjennom offensive krav. Begynnerlønna (grunnstigen) er den samme for *alle* grupper med 3-årig høgskoleutdanning. Forskjellene finner vi i avansementsmuligheter og ikke minst avlønning av mer ledende stillinger. Dette har også vært sykepleierforbundets poeng - det er store forskjeller på dem og f.eks. ingeniører når det gjelder lederlønninger.

Er dette bare kjønnsbestemt? Jeg tror at det også kan ha sammenheng med "konkurransen" fra privat sektor, dvs.

om mange i den aktuelle yrkesgruppen er ansatt der. Det gjelder f.eks. ingeniører - makta (og markedet) rår ... For å holde på dyktige fagfolk/ledere, kan det være nødvendig for offentlige arbeidsgivere å sørge for at de kan avansere ut av de dårlige grunnstigen, og få en brukbar lønn i forhold til oppgaver og (leder-)ansvar.

AF's budskap i forbindelse med årets lønnsoppgjør var jo nettopp at utdanning ikke "lønner" seg - og spesielt at offentlig ansatte med høy utdanning tjener for lite. At dette slår spesielt ut for typiske kvinneyrker, kan bl.a. ha sammenheng med at kvinner i langt større grad enn menn velger typiske "omsorgs- og tjenesteyrker", og dermed går inn i funksjoner som det offentlige har ansvaret for.

Statistikk som ble presentert på BF's landsmøte viste bl.a. at en 3-årig utdanning ut over videregående skole gir svært liten uttelling m.h.t. lønn. Men dette er selvfølgelig *gjennomsnitt*, dersom man analyserer tallene nærmere vil jeg tippe at det igjen er "privatyrkene" som er vinnerne her, og som trekker opp gruppen med yrkesfaglig videregående utdanning.

Tilbake til strategiene. Jeg tror ikke vi i lengden vil tjene på bare å fokusere på de mest lavtlønte innen yrkesgruppen. Det kan føre til at det ikke "lønner" seg å avansere til lederjobber eller andre spesialoppgaver, noe som gjerne også innebærer større ansvar, evt. også at man har tatt tilleggsutdanning (som koster!) En politikk med å kreve faste kronetillegg fremfor prosenttillegg får noe av den samme effekten, fordi man da gir prosentvis mest til de som har lavest lønn. Årets kvinnetillegg får noe av den samme effekten, og jeg er sterkt i tvil om dette er den riktige veien å gå. For enkelte grupper kan dette tillegget bli gitt på grunnstigen, men ikke i andre stillingskoder, fordi det er for mange menn i de ledende stillingene. Er det "rettferdig"?

PS

I går (19.10.95) averterte Universitetet i Tromsø sitt nye tilbud - grunnfag i dokumentasjonsvitenskap! Det står riktignok med liten skrift at det er med forbehold om univeristetsstyrets endelige godkjenning i desember, noe som vel avhenger av om KUF vil innvilge videre utbygging til mellom- og hovedfag. Men sier KUF nei til det, får vi sette i gang en proteststorm!

Reisebrev fra Botswana (4)

Dette reisebrevet blir det siste fra «den store utenlandsreisen». Nå når jeg skriver dette er det 4 uker siden jeg kom tilbake til Norge, og det ser ikke ut til å bli nødvendig med flere turer til Botswana. En annen ting er at jeg godt kunne tenkt meg en tur til, en gang neste sommer, for å se BIDPA (Botswana Institute for Development Policy Analysis) og dets bibliotek i funksjon. Da jeg dro 2. september var det fortsatt ikke ansatt mer enn én forsker, som skulle begynne en gang i slutten av september eller begynnelsen av oktober.

Jeg dro fra Botswana og instituttet sist i juni og returnerte til samme sted 19. august. Da hadde BIDPA's bibliotekar vært i jobb i 3 uker, og vi hadde to uker på oss til å få til en skikkelig overlevering.

Da jeg kom tilbake til instituttet var hjørnene til våre L-formede skrivebord kommet på plass. Glassdørene inn til biblioteket var også kommet opp, og resepsjonisten var blitt fast ansatt.

Firmaet som ble brukt mht. edb-installasjoner gikk konkurs, og BIDPA hadde dermed ikke noen som kunne forklare og drive opplæring, samt rydde opp i system-problemer. Dette er nok problemer som lar seg løse ved hjelp av konsulenter, og det var alt gjort forespørsler i andre bedrifter om anbefalinger. For de øyeblikkelige problemer benyttet vi oss av et firma som vi bestemte oss for å bruke mht. Internet. Disse stilte opp straks vi hadde behov for hjelp, riktig nok til konsulent pris, men vi fikk hjelp med en gang.

Det meste av de nødvendige edb-funksjonene fungerte likevel, og alle bibliotek-systemer fungerte slik de skulle straks vi fikk CD-rom tilbake på nettet.

De to ukene som vi hadde til rådighet brukte vi til å besøke bibliotek som BIDPA's bibliotek har som naturlige samarbeidspartnere. Til forskjell fra

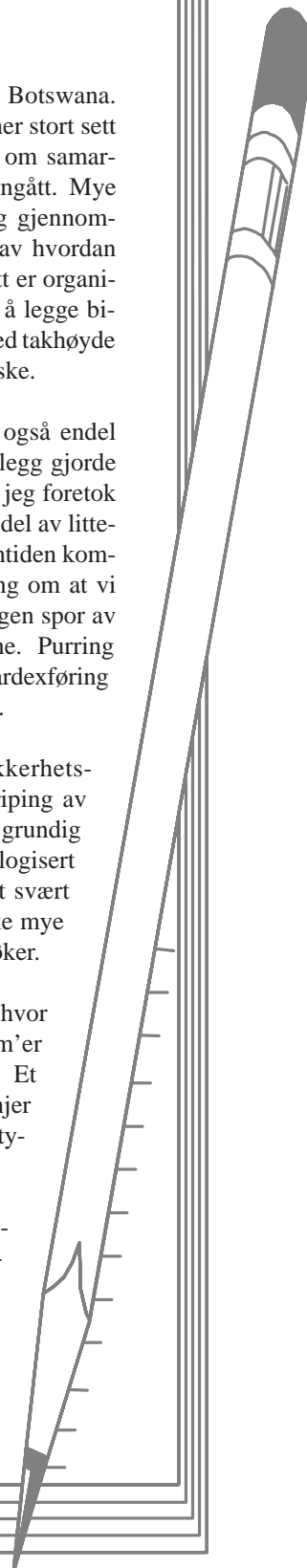
Norge finnes det ingen samkatalog i Botswana. Ingen vet hva de andre har, og man låner stort sett ikke av hverandre. Muntlige avtaler om samarbeid og lån mellom bibliotekene ble inngått. Mye tid ble også brukt til å gi en grundig gjennomgang av bibliotek-systemet, og også av hvordan biblioteket på Chr. Michelsens Institutt er organisert. Bibliotekaren på BIDPA ønsket å legge biblioteket på BIDPA opp på lik måte, med takhøyde for endringer som forskerne måtte ønske.

Innkjøps- og registreringsrutiner var også endel av de ting som ble gjennomgått. I tillegg gjorde vi et forsøk på å følge opp purringene jeg foretok på bestilte bøker før jeg dro i juni. En del av litteraturen vi hadde purret på var i mellomtiden kommet til biblioteket, noe fikk vi melding om at vi hadde mottatt, men biblioteket fant ingen spor av hverken bøker eller regning for bøkene. Purring på seinere bestillinger ble foretatt, og kardexføring av alle tidsskriftene fikk vi også unna.

I slutten av den første uken ble sikkerhetssystemet innstallert i biblioteket. Striping av bøker ble gjort, når vi hadde sett oss grundig lei på datamaskinen. Bøker ble katalogisert og satt på hyllene, men det så fortsatt svært så tomt ut. I øyeblikket ligner det ikke mye på et bibliotek, til det er det for lite bøker.

Vi laget også til papirer til styremøtet, hvor vi oppgav og fikk godkjent de CD-rom'er og disketter vi ønsket å abonnere på. Et annet dokument inneholdt retningslinjer for bruk av BIDPA's bibliotek, dette til styrets orientering.

BIDPA's bibliotek arrangerte en uoffisiell åpning av biblioteket, ved å invitere bibliotekarer fra de institusjoner vi hadde besøkt og andre institusjoner som arbeider på samme fagområder som BIDPA, til lunsj-seminar.

Dette er ikke bygningen til et oljeselskap på Forus, men Botswana Savings Bank Building, Broadhurst, Gaborone. Her har BIDPA sine kontorer i 5.etasje. Afrika er kontrastenes kontinent. (Foto: Hilde Sperrevik)

Direktøren holdt innledningsforedrag om hva BIDPA er og instituttets framtidige planer. Fra bibliotekarens og undertegnede side ble det gitt demonstrasjoner på henholdsvis CD-rom systemet og biblioteksystemet som brukes. I tillegg var det lagt opp til diskusjon om samarbeidsavtale mellom de forskjellige bibliotekene.

Konklusjonen på møtet var at samarbeid var bra, og at Botswana Library Association burde utarbeide en avtale for samarbeid. Samtidig burde det tas opp til vurdering å lage en samkatalog for Botswana.

Så var det slutt på min tid ved biblioteket ved Botswana Institute for Development Policy Analysis.

Helgen ble brukt til å ta farvel med venner, og handle alle de suvenirene jeg ikke fikk handlet på

første turen. Det begynte å gå mot sommer, og var etterhvert blitt ganske varmt. Siste telefon til Botswana (ca. 1. oktober) fortalte om temperaturer opp i +30, og ennå er det tidlig på sommeren.

Etter disse månedene i Botswana så må jeg nok innrømme at jeg er bitt av Afrika-basillen. Jeg kunne godt tenke meg å gjøre dette flere ganger, for nå vet jeg hva jeg går til. Får jeg sjansen en gang til, så er det ikke tvil: JEG REISER!

***Hilde E. Sperrevik, bibliotekar
Chr. Michelsens Institutt***

Jon Einar Spetz
Bibliotekar,
Arendal

No more Mr. Nice Guy

Ved høytidelige anledninger er det lett å gripe til store ord. Bibliotekarforbundets første, og dermed historiske landsmøte kommer i ettertid til å framstå som et vannskille i kampen for

vår egen sak. Randi Rønningen har lyktes med å lose sitt folk - fra prosjekt Bibliotekarforbund fram til en stadig mer robust fagforening - med samme bravur som Moses loset Israels barn ut av Egypt. Å komme til Bibliotekarforbundets landsmøte, det var som å komme hjem fra en vandring i ørkenen.

Man kan spørre seg hvorfor BF har blitt til akkurat nå og ikke for, la oss si, tjue år siden. Under kaffepausen på landsmøtet kom jeg i ivrig samtale med en nyvalgt representant fra Rogaland. Spørsmålet gjelder den nå ledende biblioteksjefgenerasjonen, sekstiåttergenerasjonen, og det faktum at noen fagpolitisk oppvåkning aldri skjedde tross trykket fra 1970-tallets politiserte klima. Hvorfor ga ikke bibliotekar-sekstiåtter-generasjonens radikale engasjement seg fagpolitisk uttrykk allerede da? Jeg forsøker å huske når jeg sist var så interessert i et samtaleemne. Samtidig føles det litt som å diskutere vannets betydning for sjøfarten. Vi hadde vanskelig for å komme til dypere innsikt.

Et viktig delsvar ble antydnet av Erling Bergan i dennes hovedinnlegg på landsmøtet: Bibliotekarer har tidligere kun opptrådt under samme fane innen NBF, en forening der bibliotekarer paradoksalt nok har kunnet kjempe for alt annet enn sine egne krav og rettigheter. I NBF har det vært legitimt å tale brukernes sak, bibliotekteierenes sak, bokens sak etcetera. I et tidligere nummer av Bibliotekforum tar NBF nå steget fullt ut og bedriver regelrett lønnskamp for bokillustratørens regning. Alt dette mens bibliotekarenes sak blir forblir bannlyst, et ikke-tema. For meg leder denne oppførselen tanken til Sonjaskikkelsen i Dostojevskijs Forbrytelse og straff:

“representationen för det självförglömmande medlidanets mysterium”, som Breitholtz skriver i sin litteraturhistorie.

All denne selvfornektelsen har vært utgangspunkt for en konsensuskultur som har ligget som et vått ullteppe over arbeidsvilkårdebatten. Det er adekvat å hevde at gjennom sitt medlemskap i NBF gikk bibliotekaren i kloster. I mine øyne markerte landsmøtet slutten for selvfornektelsen. No more Mr. Nice Guy!, for å sitere glamrocklegenden Alice Cooper.

Nå forestår en periode med intensiv medlemsverving. Den lønnspolitiske offensiven som AF nylig påbegynte, burde selvsagt gi BF en bølge å surfe på. Lokallagene må her følge opp den sentrale strategien. Bibliotekarforbundets studentlag har en nøkkelrolle - for at BF skal kunne utøve fagpolitisk innflytelse i framtiden i en grad vi alle ønsker, kreves at forbundet synliggjør seg som det logiske valget allerede på høgskolen på Bislet. Lykkes BF der er mye vunnet.

Selv arbeider jeg i kommunal sektor og der sitter mange alt yrkesaktive bibliotekarer på det såkalte gjerdet. De direkte årsakene til at man tvilen kan variere, men alle beveggrunner kan avledes av redsel for forandring/behov for trygghet, to psykologiske kategorier som vi må vise at BF tar på alvor. En del nølere betviler at BF kan skaffe seg nødvendige ressurser for å kunne lykkes med å a) bygge opp en slagkraftig fagorganisasjon, b) drive gjennom lønnspolitiske krav. Andre tviler fordi statuspersoner på arbeidsplassen/sjefen ikke støtter BF, noe som gjør saken litt kinkig. Andre igjen sympatiserer med BF “i prinsippet” men tror at det konkurrerende fagforbundet man selv er medlem i nå kommer til å “skjerpe seg”, nå når deres eget forbund opplever konkurranse fra BF. Alt dette må en ha klart for seg i verveprosessen fordi forandring ikke fryder for alle. På radioen sa en bankmann nylig at folk skiller seg oftere enn de skifter bank. Hvor ofte bytter en bibliotekar fagforening? En gang holder, bør være BFs parole.

Skolebibliotekarens dilemma

Ingeborg Motzfeldt

Hovedbibliotekar ved Høgskolen i Tromsø

I Bibliotekaren nr 5/95 presenteres vi for Anne, bibliotekar i videregående skole, som via deltagelse i seksjonsmøte for samfunnsfaglærerne oppdager at en "perfekt" særoppgave i det store og hele er avskrift av én bestemt av kildene - en tidsskriftartikkel hun har gitt ham kopi av. Skal hun gjøre oppmerksom på dette, og dermed bidra til at eleven ikke får 6 likevel?

Av de tre alternative vurderingene foreslår to at det var riktig av Anne ikke å si noe, med litt forskjellig begrunnelse. Den ene hevder at det er *lærerens* oppgave å sjekke kildene (som eleven hadde oppgitt), den andre at en bibliotekbruker ikke skal risikere at bibliotekaren forteller videre hva som er lånt. I en videregående skole kan det lett spre seg dersom bibliotekaren "sladrer" - og det kan føre til at biblioteket ikke blir brukt. Den tredje vurderingen er at Anne burde ha gjort oppmerksom på forholdet - den kjennskapen bibliotekaren har til hvordan elevene jobber bør nyttiggjøres bedre i skolen.

Jeg synes nok det er litt misforstått å gjøre dette til et spørsmål om taushetsplikt m.h.t. hva en elev har lånt. Den ak-

tuelle artikkelen sto jo oppført som referanse i oppgaven, dvs. det er ingen hemmelighet at han har lest den! Derimot vil jeg legge vekt på lærerens ansvar m.h.t. å sjekke kilder/kildebruk. Dette bør være spesielt viktig når det er snakk om å gi toppkarakter på en slik oppgave.

Selv om Anne ikke sa noe i dette konkrete tilfellet, burde hun ta opp dette med kilder og bruk av dem på mer generell basis. Hva lærer elevene om dette, i norsk og i andre fag? Da kan hun evt. referere til at hun i enkelte tilfeller har sett oppgaver som inneholder vel mye avskrift, uten å "henge ut" en bestemt elev. Hun kan bevisstgjøre lærerne om at også dette er noe som faktisk må *læres*, og hun kan gjøre dem oppmerksomme på at de bør sjekke kildebruken i slike oppgaver. Det kan vel også forekomme annen feilbruk av kilder - misforståelser, sitater som er tatt ut av sammenhengen eller feil gjengitt osv. Dersom det blir en umulig oppgave for lærerne å gjennomføre dette for alle oppgaver, bør de ihvertfall ta stikkprøver, og spesielt sjekke opp de "perfekte" oppgavene!

Debatt

■

Telemark vil skrive

Telemark lokallag av BF ble født 12. september, med Anne-Mette Vibe fra forbundsstyret som fødselshjelper. Styret i lokallaget består av Suzanne Bancel (biblioteksjef i Seljord), Kjersti Bjerka (bibliotekar ved Kragerø videregående skole) og Kirsti Tveitereid (avdelingsbibliotekar ved Lillegården kompetansesenter). De to sistnevnte var delegater på landsmøtet 29. september.

Etter landsmøtet var det nye styret i Telemark raske med å samle seg til møte, for å konkretisere virkeplanen for de korte perioden fram til neste årsmøte. Med utgangspunkt i at BF har et altfor lavt medlemstall i Telemark, er det naturlig at "Aktiv personlig verving" står øverst på lista. Med

utgangspunkt i et klart signal fra sitt eget årsmøte, ble det deretter satt opp: "Jobbe for at bibliotekarer i videregående skole skal bli lønnet som avdelingsbibliotekarer".

Det siste punktet på virkeplanen i Telemark gleder oss som jobber med å lage dette bladet. Der heter det nemlig: "Være aktive bidragsyttere til Bibliotekaren. Lage et bidrag til hvert styremøte vi har. Enten som et fellesprosjekt fra styret, med litt moderne prosessorientert skrivemetodikk, eller som et bidrag fra et av styremedlemmene. Ideer til tema å skrive om er mange."

■

Bibliotekkonsulent

- hva er det?

Siri Sjørven
Distriktsbibliotekar ved Hordaland fylkesbibliotek

BF skal levere forslag til ny lønnsplan for bibliotekarer til det sentrale lønnsutvalget innen januar 1995. AF jobber med nye lønnsplaner for alle sine medlemmer. Ett hovedprinsipp er å oppnå bedre vilkår - først og fremst høyere begynnerlønn - for arbeidstakere med høyere utdanning, der utdanningstiden - 3 år, 5 år, 7 år - og forventet gjennomsnittlig studiegjeld legges til grunn.

For distriktsbibliotekarene har dette flere aspekter: For det første kvalifikasjonskrav og derved rekrutteringspolitikk ved ansettelse som byråkrat ved et fylkesbibliotek /i en fylkeskommune, og dernest arbeidsgivers anerkjennelse av bibliotekaren som byråkrat. Jeg velger å bruke betegnelsen byråkrat, selv om det for noen har en lite positiv klang, fordi de fleste av våre arbeidsoppgaver har byråkratisk karakter. Det dreier seg om å begrave/endre noen holdninger og oppfatninger hos arbeidsgiver om det å være bibliotekar i alminnelighet, og for vårt vedkommende, i fylkeskommunen i særdeleshet.

Ved lønnsforhandlinger har arbeidsgiver oftest møtt oss med utsagnet: "En bibliotekar er en bibliotekar er en bibliotekar!" Og like ofte: "Dere steller jo med bøker og formidling, ikke sant?" (Som om det ikke kvalifiserer for lønnskrav!) Ved

tildeling av arbeidsoppgaver - både de lovpålagte skal-oppgavene, men især de mer uklart definerte kan-oppgavene som ofte karakteriseres utfra fylkeskommunens idé og forvaltningsansvar - blir vi brukt som saksbehandlere, planleggere, nettverks- og samarbeidsbyggere, arrangører av konferanser, kurs og seminarer, kompetanse-, kvalitets- og organisasjonsutviklere, - ja, som konsulenter med høy faglig kompetanse innen bibliotek, informasjon og dokumentasjon.

Debatt

Nå er det ikke slik at jeg eller mine kolleger brenner etter å få tittelen konsulent. Derimot brenner vi for en rettferdig lønsplassering utfra det arbeidet vi vitterlig utfører. Konsulent, førstekonsulent, spesialkonsulent er plassert på den merkantiløe lønsskala. Under denne står det (s.315 i Arbeidslivshåndboken): "Dersom arbeidsgiver finner det hensiktsmessig, kan stillingen benevnes etter funksjon." Altså klemmer en til med "energikonsulent", "opplæringskonsulent", "idrettskonsulent", "musikkonsulent", "informasjonskonsulent", samt et stort antall udefinerte konsulenter, 1.konsulenter, førstekonsulenter (!) og spesialkonsulenter, gjerne med fagetatens navn heftet ved.. Men alle er konsulenter innen sitt spesielle fagområde, de fleste er minst høyskoleutdannet, mange er cand.mag. og en del har embetseksamen. Faglig kompetanse er kriteriet for jobben, konsulentbenevnelsen en lønsmessig plassering - som jeg går ut fra partene i arbeidslivet finner hensiktsmessig. Fylkeskommunen ønsker å ansette de faglig best kvalifiserte søkere, distriktsbibliotekarene er intet unntak. Selv om SBIH ligger i bann, har de fleste distriktsbibliotekarene tillegstudanning (nokså vanlig for alle bibliotekar etter hvert!), og ofte en cand.mag.-grad, mens en del har embetseksamen. Alltid vil søkere med god og relevant realkompetanse bli foretrukket. Dette må snart gi andre lønsmessige utslag!

I Stavanger kommune brukes benevnelsen "bibliotekar" tillagt de og de arbeidsoppgavene, lønnes som konsulent, lønnsramme slik og slik - for å nevne en mulig modell.

Tittelen distriktsbibliotekar har noe gammelmodig ved seg som forbindes med en tid da fylkesbibliotekene hadde inspeksjonsansvar overfor kommunene. Nye politiske rammer for kommunene og derved endrete forvaltningsrutiner, krever en modernisering/omlegging av organisasjonsmodeller og hele tjenesteapparatet for å imøtekomme nye krav. Kanskje bibliotekkonsulent er for diffust? Jeg tror det er nokså dekkende for distriktsbibliotekarenes arbeid og at tittelen gir klarere signaler til brukerne våre om hvilke tjenester de kan forvente av oss. I hvert fall er bibliotek-konsulent like beskrivende som idrettskonsulent osv., som fungerer i beste velgående. Mitt forslag til benevnelse av distriktsbibliotekar er: "Bibliotekkonsulent" - lønnskode som 1.konsulent/spesialkonsulent.

Men hva mener dere?

Høgskulen i Sogn og Fjordane er ein mellomstor høgskule i det nye Norges-nettet. Høgskulen har 2200 studentar og 250 tilsette fordelt på studiestadane Sogndal, Førde og Sandane. Plasseringa i livstilfylket Sogn og Fjordane gjev rikeleg høve til kultur- og naturopplevingar, og gjev barn og vaksne gode livskår. Alle studie-stadane har flyplass med fast samband til Oslo og Bergen og elles gode ekspressbuss- og båttilbod.

Høgskulen har ein felles-administrasjon og 4 fagavdelingar i Sogndal:

*Avdeling for lærarutdanning
Avdeling for naturfag
Avdeling for samfunnsfag
Avdeling for økonomi og språk*

2 fagavdelingar i Førde:

*Avdeling for ingeniørutdanning
Avdeling for helsefag*

I tillegg har ein høgskuleutdanning på Sandane, som administrativt er knytt direkte til felles-administrasjonen.

BIBLIOTEKAR I SOGNDAL

Ledig heil stilling som bibliotekar ved høgskulen i Sogn og Fjordane frå 1.1.96.

Biblioteket i Høgskulen i Sogn og Fjordane har 5 avdelingar med i alt 11 stillingar. Den ledige stillinga er knytt til biblioteket på Avdeling for lærarutdanning i Sogndal. Avdelinga er den største i høgskulen med 750 studentar og 43 tilsette. Avdelinga har både allmennlærer- og førskulelæra-utdanning.

På biblioteket er det tre stillingar: avdelingsbibliotekar, bibliotekar og bibliotekfullmektig. Biblioteket spelar ei viktig rolle for avdelinga, og utlånet er stort. Biblioteket er knytta til lokalt edb-nett og UNINETT. Bibliofil nyttast til katalog, søk og utlån. Nett-tenester og CD-ROM spelar ei aukande rolle i biblioteket sitt arbeid.

Arbeidsoppgåvene vil vere varierte, og omfattar m.a. publikumsbetjening, interbiblioteklån, katalogisering og databasesøk.

Søkjjarar må ha bibliotekareksamen frå Høgskolen i Oslo eller utenlandsk ekvivalens.

Stillinga er plassert i Statens lønnsregulativ, lønnsplan 90.205, st.kode 1074, lønnsramme 13, l.tr. 17-27 etter ansiennitet. Frå bruttolønna vert det trekt lovfesta innskot til Statens pensjonskasse. Tilsetjing skjer på dei vilkår som følgjer av lov om offentlege tenestemenn og dei reglement som til eikvar tid gjeld i høgskulen.

Nærare opplysningar om stillinga kan ein få ved å vende seg til hovudbibliotekar Erling Bergan, tlf. 57 82 94 10, eller avdelingsbibliotekar Bente Hatlevoll på tlf. 57 67 62 12. Søknad med rettkjende vitnemål og attestar skal sendast Høgskulen i Sogn og Fjordane, postboks 133, 5801 Sogndal. **Søknadsfrist er sett til 24. november.**

VESTLANDET - det vakraste av Norge - kjend for livskvalitet

Nordisk boligbytte i sommerferien 1996

Har du lyst til å ha sommerferie i et annet nordisk land? Da kan du som medlem av Bibliotekarforbundet få satt inn en gratis annonse om boligbytte i et eller flere av de nedenstående nordiske bibliotekblad. Det er en forutsetning for å delta i gratisformidlingen at de respektive boligene (hus, leilighet eller hytte) kun skal byttes mot annen bolig. Utleie ligger utenfor denne ordningen. Når annonsen er tatt inn i de bladene man ønsker, er det deretter opp til leseren selv å foreta all videre kontakt.

Annonsens form og innhold

Annonsen skal innledes med lokaliteten hvor den tilbudte boligen befinner seg (eksempelvis Bergen, Norge), og avsluttes med opplysning om navn, kontaktadresse og evt. telefonnummer. Utover dette må annonsen inneholde maksimalt 25 ord til beskrivelse av boligen som blir tilbudt, ønskene til bytteboligen, den foretrukne bytteperiode osv. Annonsen, som skal være maskinskrevet, sendes til de bladene som dekker det området man er interessert i. Annonsen gjengis på det språk den er skrevet på.

Følgende blad deltar i ordningen:

Bibliotekspressen

Lindevangs Allé 2
2000 Frederiksberg
Danmark

Kirjastolehti

Kansakoulukatu 10 A 19
00 100 Helsinki
Finland

Bibliotekaren

Postb. 9315 Vålerenga
0610 Oslo
Norge

DIK-forum

Box 760
131 24 Nacka
Sverige

Hvorfor gå over bekken etter vann?

Vi leverer norske og utenlandske bøker, tidsskrifter, gråsonepublikasjoner og andre informasjonsprodukter. Vi tilbyr:

- Riktige priser
- Effektive rutiner
- Oversiktlige statusrapporter
- Personlig oppfølging

Større kunder tilbys svært fordelaktige betingelser, med reelle rabatter på utenlandske priser.

Ta kontakt -- vi sender gjerne en oversikt over våre tjenester.

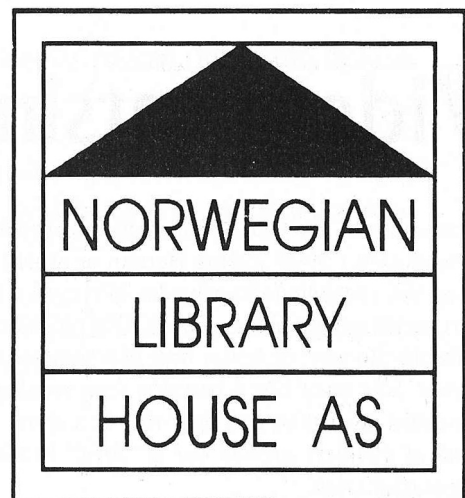
Norwegian Library House AS

Postboks 118 Tåsen

0801 Oslo

Telefon 22 95 27 42

Telefax 22 95 03 25

Library Supply på norsk

BIBLIOTEKARFORBUNDET INNMELDINGS-SKJEMA

Navn			Født	
Adresse			Tlf.	
Postnr	Poststed			
Yrkesaktiv	☐	Godkjent Bibliotekareksamen (År)		
Student	☐			
Ikke yrkesaktiv	☐			
Arbeidsgiver			Sektor (Komm/Stat/Fylke/Priv)	
Adresse			Tlf.	
Postnr	Poststed			
Stilling			Ansiennitet	
Ønsker å tegne innbo- og løssøreforsikring i Gjensidige? Ja / Nei				
Fra og med måned _____				
Dato	_____			
	Signatur			
Skjemaet sendes: Bibliotekarforbundet, Boks 9315, Vålerenga, 0610 Oslo				

C

Returadresse:

Bibliotekarforbundet
Postboks 9315
Vålerenga
0610 Oslo

**VERDAS
EINASTE
RIKSAVIS
PÅ
NYNORSK**

*Ring, faks
eller skriv
til oss
og få
tilsendt
5 prøve-
nummer
gratis!*

DAG OG TID

Pilestredet 8, 0180 OSLO
Telefon 22 33 00 97 - Telefaks 22 41 42 10